

Домашниятъ фокусникъ

I. Индийски фокуси

Въ Индия този фокусъ се прави съ големъ сждъ и кама. Вие можете да направите съ малко шише, което да има по-тесно горло отъ долната част, но предпочита се да биде стъклено. Напълните го съ оризъ, като го набутвате добре съ моливъ или нъшо подобно. Съ молива вие бавно натискате ориза и го измушвате така, че краята на молива да допре до дъното. Ако не сте разбрали молива, ще можете да издигнете шишето като държите само молива и така да го носите предъ очите на смяните зрители. Следът това изпраздвате ориза и оставяте шишето и молива да бждат прегледани, за да няма нъжка шмекерия.

Съ по-дълга практика можете да направите фокуса и съ ножъ, като се използува подходящ сждъ. Единственото обаче изкуство и въ първия и втория случай е да натикате ножа или молива право, безъ разблашане.

II. Французски фокуси

Вземете една кърпа, която слагате върху затворената си лъва ръка. Слагате една монета въ центъра на кърпата и я изтегляте заедно съ част от кърпата така, както е показано въ рисунката. Като хваша една край на кърпата, фокусникът я разтърска във въздуха, като същевременно си разтваря дланта. Всички виждатъ, че монетата е изчезнала.

Тайната на този фокусъ лежи във това, че въ дланта си държите гумен пръстенъ (предпочита се такъвъ отъ чадъръ) и както издърпвате краищата през дланта, монетата минава през гумения пръстенъ и автоматически се затяга въ центъра на кърпата.

III. Послушната кибритена кутия

Поставяте кибритена кутия върху гърба на вашата леко опъната ръка.

Скрита картина

Скритъ е тукъ единъ пътешъ и седемъ малки кученца. Можете ли ги намеритъ?

РЕШЕНИЕ НА ЗАДАЧАТА

на бай Станю отъ миналия брой

Думитъ, които образуватъ послови цата, съ следнитъ:

Рж-КУ-ва, ра-ЧЕ-ли, и-КО-на, во-Е-и-енъ, по-ТО-че, ка-НЕ-ла, по-ЗНА-вамъ, ши-Е-не, па-ДА-не, са-ЛА-та, ми-Е-не, Чу-ДО-миръ, за-КАР-вамъ, ли-ВА-да, о-ВЪЛ-ченъ, ма-КА-ра, раз-ВЪ-дихъ, шо-КО-ладъ, ко-ША-ра, па-РА-ходъ, пе-ТА-че.

Куче, което не знае да лае, до-карва вълка въ кошарата.

Решили: Янко Петровъ Спасовъ — Борисоградъ, Петър Томеъ Петровъ — Ст. Загора, Георги С. Банковъ — Пловдивъ, Боянъ К. Па-

чевъ и Мара В. Славова — Сливенъ, Ал. Симеоновъ — Пловдивъ, Здравка Мартинова, Нико Ивановъ, Ник. Ал. Босевъ, Любенъ Д-ръ Хубеновъ, Маришка Дучева, Моника Саламоновъ, Любенъ Маноловъ, Влад. Петровъ — София.

Премията получава Маргаритка Георгиева, уч. II прогимназията — Ямболъ.

Абонирайте се за

Пътека

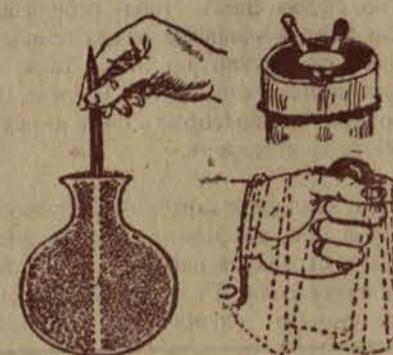
Следът това я затваряте по начинъ, като да хванете гънка мясо тъкмо подъ китката. При команда: изправи се! — Тя ще застане вертикално на малката страна върху ръжката ви. При команда: легни! — Тя ще легне във първото си положение.

Нѣколко внимателни опити и играта се усвоява.

IV. Вкаране монета въ шише безъ докосване

Избирате шише съ отвърстие, през което да може да влезе единъ левъ. Вземате клечка кибрить и я пречупвате през срѣдата на две, но безъ да се откъсне.

Слагате лева върху пречупната клечка, поставена по горния начинъ

върху отвърстието на шишето.

Така всичко пригответо, запитвате компанията, може ли нѣкой да вкара парите вътре, безъ да се докосне до лева, клечката или шишето. Следът като никой не сполучи, пристрѣжвате къмъ изпълнение на фокуса.

Вземате чаша вода, натапняте си пръста въ нея и изтичаштъ капки отъ водата спушкате да паднатъ върху жъгла на пречупната клечка. Изначало нищо. Следът известно време клечката изпраща, разтваря краищата си и левътъ пада вътре въ шишето. Мокренето се продължава докато се сполучи фокуса.

ЗАДАЧИ

Отъ пътешковците за пътешковците

1. Женско име съмъ. Махнете ли първата ми буква, ставамъ ръка въ Ру-

сия; безъ първата и последната — ра-

стение, а безъ последната — животно.

Задава: Д. Михаиловъ Асеновъ — София.

2. Име съмъ на римски императоръ.

Замъните ли първата ми буква съ друга, ще получите името на нашъ заслужилъ книжовникъ.

Задава: Владимиръ Петровъ — София.

3. Име съмъ на градъ въ Тракия.

Махнете ли първата сричка, ставамъ уредъ. Име съмъ на градъ въ Турция, ставамъ нѣщо много желано въ тоя градъ.

Задава: Андонъ Костовъ — Св. Врачъ.

4. Вердеъ полето джъбъ съ петь го-

лѣми клони. На всѣки клонъ други шестъ по малки клони. На тия клони още по 6 клончета. На всѣко клонъ по 10 листа и по 10 орѣхи. Колко орѣхи е имало?

Задава: Любенъ Маноловъ — София.

5. Дума съмъ. Съ смѣните на първата буква ставатъ животно, растение, питие. И пакъ по същия начинъ се получаватъ думите на човѣшки органъ и

две природни явления.

Задава: Йорданъ Ат. Данчевъ.

6. Морско животно съмъ. Замъните ли първата ми буква съ М — ставамъ цвѣте, съ С — уредъ за ловъ, съ К — въпросителна, съ Л — вещество за ме-

бель, съ П и Ч — думи.

Задава: Любенъ Батаклиевъ — София.

До като не го лизнешъ отзадъ, не върши работа отпредъ.

Който го прави, не му е нуженъ, а комуто го правя, не го вижда.

Поль висока пещера бѣли овци пасатъ.

Задава: Пепи Шулхова — Помъ.

Малко гърненце, сладко варивце.

Дрипава селянка съ хиляда рубни на обичѣ.

Задава: Пандора Дамянова — София.

Къса булка, трески бере.

Задава: Вл. Петровъ — София.

8. Кое животно се крие въ азбуката?

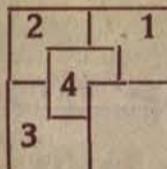
Задава: Янко Петровъ Спасовъ — Борисоградъ.

9. Ако следъ името на едно домашно животно поставите една титла на лице отъ миналото столѣтие, ще получите една малка електрическа машина.

Задава: Николай Георгиевъ — Ямболъ.

Лабиринтъ

I. Поговорка, II. И безъ пѣти съмъ.

Така е поделена ни-
вата.

Велингтонъ — Вашингтонъ.

Кравите не могатъ да бждатъ
млеки.

Камбаната или звънца. Огънътъ
Молбертъ — триножника на ху-
дожника заедно съ картината, ко-
ято рисува. Буквата а. Всичко май-
ката е имала 7 деца, защото всич-
ки шестъ сестри си имали едно
братче. Бъль хълъбъ — четете го
отзадъ напредъ — пакъ същото.

Решили: Аслън Георгиевъ Миха-
иловъ, Виргилъ Атанасовъ, Ив. Нед-
ълковъ, Пепи Шулхова, Михалаки
Ангеловъ, Нели Вл. Гълъбова, Вес-
ка А. Наумова, Митко Долапчиевъ,
Христо Андреевъ, Върка Георг. Ди-
митрова, Благовеста Хр. Попова,
Антонъ Шишеджиевъ и др.

Опитайте се да влезете и из-
лизнете отъ този лабиринтъ и мож-
жете да се съмните за победител

Мечката — сѫдия.

Единъ денъ се повдигналъ споръ между вълка, лисицата, заяка и котката и дълго време не можали да го разре-
шатъ. Най-после повикали мечката да стане сѫдия и имъ разреши спора.
Мечката дошла и ги попитала:

— За какво спорите?

— Споримъ върху това, отговорили
тѣ, на кого срѣдствата за спасение сѫ
подобри въ случаи на опасностъ.

— Е, добре, колко срѣдства знаешъ ти?

— попитала мечката най-напредъ вълка.

— Сто, — отговори той.

— А ти? обръна се къмъ лисицата.

— Хиляда, — отговорила лисицата.

— А ти, знаешъ ли много? попитала

пъкъ заякътъ.

— Азъ зная само едно срѣдство:

моето бързо бѣгane, — казалъ заякътъ.

Най-после мечката попитала и котката:

— А, ти, котко?

— Само едно едничко, — отговорила

котката.

Тогава мечката се замислила какъ да провѣри и изпита кой отъ тѣхъ има най-доброто срѣдство въ моментъ на опасностъ.

Изведнажъ тя се спуснала върху вълка и го простирала на земята полу-
мъртвавъ. Лисицата бѣзо се обрънала
да избѣга, но мечката я хванала за опаш-
ката и откъснала едно малко парче отъ
края ѝ. На това място и днес има
едно малко свѣтло петно. Заякътъ, съ
своя бѣръ бѣгъ, отишъ на далече.
Котката се покачила на едно дърво и
казала отгоре:

— Този, който знае сто срѣдства за
спасение, го хванаха. На тази, която
знае хиляда, ѝ откъснаха парче отъ
опашката. А дългокракиятъ сигурно още
бѣга. Тази, която знае само едно
срѣдство — стои на дървото здраво на
своето място.

Преведе отъ нѣмски:
ученикъ Иванъ Стамболовъ

